

Arrest

nr. 260 897 van 20 september 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russische staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine. U werd op (...) geboren in Khasavyurt (Dagestan). In 1997 trouwde u met uw echtgenote Z.D. (...) en tezamen hebben jullie vier kinderen: L.D. (...) (°X2002), A.-K. D. (...) (°X1998), A.D. (...) (°X2008) en R.D. (...) (°X2014). U werkte als zelfstandige bouwvaannemer bij de renovatie van huizen in de regio van Khasavyurt.

Op 19 juni 2018 werd u gecontacteerd door ene S. (...) die u vroeg om de buitenkant van zijn huis en ook de vloer te vervangen. U begon de werken aan zijn huis op 20 juni 2018. Op 25 juni 2018 vond u tussen het bouw materiaal in de kelder twee tassen, één gevuld met geld en de andere gevuld met wapens. U besloot meteen de politie te bellen, die een half uurtje later arriveerden en u meenamen naar het politiekantoor voor verhoor. In het politiekantoor werd u mishandeld en geslagen. Men wilde dat u

aan niemand zou vertellen dat u ook geld gevonden zou hebben op die werf, zodat de politie het geld kon verduisteren. In de vroege ochtend van 26 juni 2018 werd u dan uiteindelijk vrij gelaten en thuis afgezet. Diezelfde dag vertrok uw vrouw samen met uw drie zonen naar een tante in Novogrozny, die plots was ziek gevallen.

De volgende dag, op 27 juni 2018, kwamen vier vrienden van S. (...) naar u thuis om hun tassen terug te eisen. Ze sloegen zowel u als uw dochter en doodden uw hond. Daarnaast eisten ze ook de documenten op van uw huis, en gaven u een deadline van 2 dagen om hun geld en wapens te recupereren. Nadat ze weg waren, besloot u Khasavyurt te ontvluchten en reisde samen met uw dochter naar uw vrouw en zonen in Novogrozny. U belde naar een vriend in Moskou die u aanraade om het land te verlaten.

Op 28 juni 2018 reisde u samen met uw dochter door naar Moskou en verbleef daar bij uw vriend terwijl hij u hielp om uw vlucht te regelen. Op 13 augustus 2018 namen u en uw dochter het vliegtuig naar Frankrijk, waar u werd opgewacht door een vriend van uw vriend die u verplichtte binnen te blijven in een appartement. Hij nam ook uw internationale reispaspoort af. Uiteindelijk diende u op 17 september 2018 een verzoek in tot internationale bescherming bij de bevoegde asielautoriteiten in België.

Ter staving van uw herkomst en asielmotieven legt u neer: uw binnenlands paspoort, de geboorteakte van uw dochter L. (...), een visitekaartje van uw werk als aannemer en een psychologische attest uit België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legde wel een psychologisch attest neer waarin gewag wordt gemaakt dat u last heeft van stress en slapeloosheid. Daarnaast zou u ook geheugenproblemen vertonen. Echter bevat het attest geen enkele concretisering van deze problemen noch de mate waarin deze zich voordoen. Uit uw verklaringen blijkt dat nergens dat enige geheugenproblemen u ervan weerhouden hebben om concrete en duidelijke verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U vreest bij terugkeer naar de Russische Federatie om opnieuw geïnterviewd te worden door enerzijds de autoriteiten van Khasavyurt die u dwongen te verzwijgen hoe zij geld verduisterden, en anderzijds door de gangsters en eigenaars van de twee tassen die u heeft verkocht bij de politie. U kunt het CGVS hier echter niet van overtuigen en wel om de volgende redenen.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u duidelijk informatie achterhoudt met betrekking tot uw reisweg naar België en uw reisdocumenten. Bij de DVZ beweert u illegaal naar België gereisd te zijn in de laadruimte van een bestelwagen (zie administratief dossier: Verklaring DVZ p.11-13). Nadat u geconfronteerd werd met het Schengenvisum op uw naam dat werd uitgegeven door de Poolse autoriteiten op 12/07/2018, deed u alsof u uit de lucht kwam gevallen. Bij het CGVS geeft u dan toe dat u bij de DVZ gelogen heeft over uw reisweg en verklaart ditmaal de waarheid te zullen vertellen. U verklaart inderdaad in het bezit te zijn geweest van een Schengenvisum en met het vliegtuig naar Frankrijk te zijn gereisd (CGVS p.7-8). Opmerkelijk is echter dat uw visum werd uitgegeven op 12/07/2018 terwijl de vervolgingsfeiten zoals u die verteld heeft bij de DVZ en die zouden hebben geleid tot uw vlucht uit de Russische Federatie pas dateren van 25/07/2018 en 27/07/2018, wat zou betekenen dat u al een visum had aangevraagd nog vóór u enig probleem had gekend. U lost dit echter handig op door aan het begin van uw persoonlijk onderhoud op te merken dat bij de DVZ verkeerdelijk de maand juli werd genoteerd terwijl uw vervolgingsfeiten zich allen zouden hebben afgespeeld in juni (CGVS p.3). Nochtans staat er in uw verklaringen bij de DVZ, zoals die ook door u ondertekend werden, meerdere malen dat uw vervolgingsfeiten zich afspelen in juli en is er nergens zelfs sprake van de maand juni (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst p.2-3). Bovenstaande divergerende verklaringen doen dan ook ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en aan uw beweerde bereidheid om alleen nog de waarheid te vertellen.

Daarenboven zijn ook uw verklaringen met betrekking tot uw internationale reispaspoort erg weinig overtuigend. Bij de DVZ beweerde u nooit in het bezit te zijn geweest van een internationaal reispaspoort (zie administratief dossier: Verklaring DVZ p.11-12). Bij het CGVS geeft u toe dat u legaal reisde met uw internationaal reispaspoort, maar zegt u dat uw paspoort daarna van u werd afgenomen door een vriend van een vriend die u had geholpen met uw reis (CGVS p.8). U vertelt dat u na aankomst

in Frankrijk door hem werd vastgehouden in een huis op een onbekende plaats en dat u tijdens een wandeling gecontroleerd werd door de politie, waarbij u uw paspoort moest laten zien (CGVS p.7-8). Nadat u aan de man die u vasthield vertelde dat de politie uw paspoort had gecontroleerd, zou deze woedend zijn geworden en uw paspoort hebben afgenomen (CGVS p.7-8). Het is echter geheel onduidelijk waarom deze persoon u opgesloten hield op een onbekende plaats en waarom hij uw paspoort zou willen afnemen na een controle door de politie, gezien u legaal reisde en ook legaal in Europa verbleef en dus op geen enkele manier gebonden was aan deze smokkelaar-achtige figuur. Bovendien heeft u daarna gewoon asiel aangevraagd in België, wat nog meer duisternis werpt over de motieven van deze man. Bijgevolg houdt uw verhaal geen steek. Het feit dat u nog steeds weigert om uw internationaal reispaspoort te overhandigen aan de Belgische asielautoriteiten doet opnieuw ernstige afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts dient er ook opgemerkt te worden dat uw gehele asielrelaas an sich logica en aannemelijkheid mist. Zo beweert u de twee tassen met geld en wapens gevonden te hebben tussen wat rommel in de kelder die u aan het opruimen was (CGVS p.10-11). U was de enige aannemer in het huis van S. (...) die daar op dat moment zelf niet woonde, hetgeen betekende dat u eigenlijk in uw eentje aanwezig was in het huis. U wijst er wel op dat S. (...) of zijn vrienden vaak over de vloer kwamen om het vorderen van de weren te overzien (CGVS p.11). Het is echter van iedere logica gespeend dat S. (...) en zijn vrienden zo onvoorzichtig zouden zijn om twee tassen vol illegale kostbaarheden zomaar te laten rondslingeren in een huis waar een aannemer die zij amper kenden op dat moment in zijn eentje aan het werk was. Geconfronteerd met deze onwaarschijnlijkheid, verklaart u achteraf bekeken te denken dat dit de reden was waarom S. (...) en zijn vrienden zo vaak langskwamen (CGVS p.16). Gevraagd waarom ze de tassen dan niet gewoon zouden meenemen en ze elders verbergen, zegt u dat ze waarschijnlijk niet verwacht hadden dat u al zo snel klaar zou zijn met de bovenverdieping en aan de kelder zou beginnen (CGVS p.16). Deze uitleg is echter niet in staat deze ongelooflijke onvoorzichtigheid te verantwoorden. Even onwaarschijnlijk zijn ook uw verklaringen omtrent het gedrag van uw vrouw nadat u door de politie werd gearresteerd. U vertelt dat u tijdens uw aanhouding ernstig mishandeld werd, in die mate zelfs dat u niet meer goed kon lopen na uw vrijlating (CGVS p.13). Uw vrouw zou geschokt gereageerd hebben wanneer u na een hele nacht gemarteld te zijn geweest door de politie 's ochtends weer thuiskwam (CGVS p.13). Nochtans zou haar dat er niet van weerhouden hebben diezelfde dag nog weg te gaan en te vertrekken naar Novogrozny om voor een zieke tante te gaan zorgen (CGVS p.15). U verklaart dit door te zeggen dat die tante niemand anders meer had om voor haar te zorgen dan uw vrouw (CGVS p.15). U weet echter niet welke ziekte die tante had waardoor uw vrouw, op de dag dat haar echtgenoot thuiskomt na een illegale detentie waarin hij zwaar gemarteld werd, nog met de vier kinderen naar Novogrozny vertrekt (CGVS p.15). Opnieuw kunt u het CGVS niet overtuigen van deze gebeurtenissen en verliest uw asielrelaas zijn geloofwaardigheid.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt nog verder aangetast door verschillende vaagheden en het gebrek aan informatie dat u over sommige feiten kunt geven. Zo weet u ten eerste nagenoeg niets over S. (...), de man bij wie u nochtans aangesteld was om grote verbouwingswerken uit te voeren, en die de uiteindelijke oorzaak was voor uw vlucht uit uw land van herkomst. Zo kent u niet eens zijn achternaam of zijn beroep (CGVS p.9-10).

Daarnaast blijft u ook erg vaag over de inhoud en het verloop van uw detentie bij de politie. U werd een hele avond en nacht vastgehouden, ondervraagd en gemarteld en toch, wanneer u naar de exacte inhoud van de ondervragingen wordt gevraagd, komt u niet veel verder dan te zeggen dat ze u opdroegen om de vondst van het geld te verzwijgen (CGVS p.8; p.12; p.13). Gevraagd naar uw reactie op hun eis om het geld te verzwijgen, antwoordt u telkens vaagweg "zeer slecht" (CGVS p.12). Nadat de vraag aan u vier keer herhaald wordt, antwoordt u toegestemd te hebben met hun verzoek om het geld te verzwijgen (CGVS p.12). Gevraagd waarom ze u dan zo lang sloegen indien u toch beloofd had om niets over het geld te vertellen, antwoordt u dat u het niet weet maar dat u uw toestemming had gegeven nadat ze u sloegen (CGVS p.12). Gevraagd of dit betekent dat u eigenlijk eerst geweigerd had om over het geld te zwijgen waarna ze u dan begonnen te slaan, schijnt u in de war te zijn en de vraag niet te begrijpen (CGVS p.12). Tenslotte antwoordt u dat het klopt, dat u inderdaad wou dat alles wettelijk ging en dus eerst aan de politie had doorgevraagd waarom ze wouden dat u het geld verzwiegt (CGVS p.12). Al uw vage en verwarrende verklaringen omtrent de inhoud van uw ondervragen door de autoriteiten van Khasavyurt maken dat er geen ernstig geloof meer kan worden gehecht aan het hele vervolgingsverhaal.

Volledigheidshalve dient er ook opgemerkt te worden dat, zelfs indien er enig geloof zou worden gehecht aan uw vrees vervolgd te worden door de politie en door gangsters in Khasavyurt (quod non), dat u zich nog steeds elders in de Russische Federatie zou kunnen vestigen. U bent immers technisch geschoold en heeft jarenlange ervaring als zelfstandig aannemer, waardoor u ook op andere plaatsen in de Russische Federatie een duurzaam leven zou kunnen opbouwen. Bovendien heeft u een tweelingbroer in Komi (CGVS p.5), vrienden in Moskou (CGVS p.9) en leven uw vrouw en zonen al

meer dan twee jaar probleemloos in Novogrozny (CGVS p.17). U zelf zegt dat u eerst van plan was een tijdje onder te duiken in Moskou maar dat uw vriend die u daar contacteerde u zei dat men u ook in Moskou zou vinden eens u daar zou werken en uw kinderen er naar school zouden gaan (CGVS p.17). Het gaat hier echter om een louter blote bewering. Immers kan u amper iets vertellen over Sultan, laat staan over een eventueel netwerk dat hij heeft. Betreffende de politie dient te worden gesteld dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u van iets wordt beschuldigd noch ziet het CGVS in waarom de politie u actueel überhaupt zou zoeken. Bijgevolg zijn er geen elementen waaruit zou blijken dat u zich niet elders in de Russische Federatie zou kunnen vestigen.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat om bovenstaande vaststelling te weerleggen. Uw binnenlands paspoort, de geboorteakte van uw dochter L. (...) en het visitekaartje van uw werk als aannemer bevestigen allen uw identiteit en profiel, dewelke hier niet in twijfel worden getrokken. Het psychologische attest uit België vermeldt dat u lijdt aan stress en slapeloosheid. Dit attest is echter geenszins in staat om uitsluitel te kunnen geven over de oorzaak van uw psychologische moeilijkheden. Betreffende de vermelde geheugenproblemen dient te worden gesteld dat dit nergens geconcretiseerd wordt noch in welke mate deze zich voordoen. Een dergelijke vage referentie is dan ook niet staat de tegenstrijdigheden, flagrante onwetendheden en onlogische verklaringen enigszins te verklaren.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de:

"Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève en Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering junto schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending artikel 3 EVRM juncto schending artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet".

Verzoeker gaat in op de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951. Hij toetst zijn situatie en problemen aan de elementen in deze definitie en herhaalt dat hij vreest

gezocht te worden door S. en diens vrienden. Tevens geeft hij aan dat hij de bescherming van de autoriteiten niet kan inroepen omdat deze zelf betrokken zijn bij de zaak.

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de:

“Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Hij betoogt:

“Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met het feit dat verzoeker getraumatiseerd is.

Verzoeker is onder behandeling voor psychologische problemen en verweerster heeft nagelaten om met dit element rekening te houden.

Verweerster heeft nagelaten om aan verzoeker het voordeel van twijfel te verlenen.”

Verzoeker geeft vervolgens een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Tevens doet hij gelden:

“Verweerster stelt dat verzoeker informatie achterhoudt met betrekking tot zijn reisweg naar België en reisdocumenten.

Verweerster geeft toe dat hij uit angst om niet uitgewezen te worden naar Polen niet de waarheid verteld heeft.

Verweerster stelt dat het vreemd is dat het visum op 12/07/2018 werd uitgegeven terwijl de vervolgingsfeiten zich hebben zich voorgedaan dateren van 25/07/2018 en 27/07/2018.

Dit betekent dat verzoeker visum had aangevraagd voor hij enig problemen had gekend.

Wat verweerster in dit dossier over het hoofd ziet is het volgende:

Verzoeker heeft in het begin van het gehoor duidelijk verteld dat de tolk zich vergist heeft over de naam van de maand. Ipv juni heeft de tolk juli getolkt.

Deze 2 maanden klinken fonetisch bijna dezelfde. Mensen maken vaak fouten over deze 2 maanden.

Verzoeker begrijpt niet waarom verweerster deze uitleg niet volgt.

Verweerster weet zelf goed dat er vaak fouten plaatsvinden bij de tolken van de DVZ.

Dit is ook de reden dat het CGVS altijd in het begin van elk gehoor deze vraag stelt.

Staat alles correct vermeld in de vragenlijst van het CGVS?

Krijgt u de kans om alles in het kort te vertellen bij het gehoor DVZ?

Wanneer men fouten ontdekt en dit wil verbeteren dan wordt dit door verweerster vreemd gevonden.

Probeer dit nu te volgen.

Verzoeker heeft geen belang om een verhaal te verzinnen over zijn paspoort. Een kopie van het paspoort zit altijd in het Dublindossier.

Vooral wanneer hij zelf toegeeft dat hij met een visum gereisd is naar Europa.”

Waar het ongeloofwaardig wordt geacht dat S. de zaken bewaarde in de kelder, geeft verzoeker aan:

“Verzoeker meent dat hij niet bezit was met de kelder maar met een ander deel van het gebouw.

Criminelen/terroristen houden meestal hun wapens en geld in de plaatsen die minder verdacht kan zijn.”

Dat zijn vrouw vertrok met de kinderen, verklaart verzoeker als volgt:

“Verzoeker meent dat hij zelf geen verzorging nodig heeft die door zijn vrouw kan gedaan worden.”

Met betrekking tot zijn detentie en ondervraging, voert verzoeker aan:

“Verzoeker meent dat hij onmogelijk dingen kan verzinnen om verweerster van een antwoord te voorzien.

Verweerster stelt zelf in het begin van het gehoor dat als men het antwoord op een vraag niet kent moet men niets verzinnen.

Zeg gewoon dat ik niet weet.

Wanneer u dit advies van verweerster volgt, wordt u dan kwalijk genomen omdat u niet veel informatie gaf.

Probeer dit te volgen.

Verweerster stelde de vraag op een wijze dit verzoeker hem niet begrijpt. Dit blijkt ook op pagina 12 van het gehoorverslag.”

Eveneens stelt verzoeker:

“Het feit dat verweerster een IVA inroept voor verzoeker is een impliciete toegeving dat deze feiten zich voorgedaan hebben.

Bovendien is dit een zeer vreemde redenering.

Alsof in andere delen van het land de een andere autoriteiten aan de macht zijn. Verzoeker vreest niet alleen de criminelen maar ook de politie.

De woorden van verzoekers vriend over Moskou is loutere bewering.

De woorden van iemand die dat land van binnen kent is loutere bewering. De woorden en mening van verweerster die dat land van buiten kent is juist.

Zo denkt verweerster.

Probeer dit te volgen."

2.3. Verzoeker beroept zich in een derde middel op de:

"Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, b en c van de vreemdelingenwet".

Hij betoogt:

"Verweerster heeft nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, b ww.

Hierbij wenst verzoeker eveneens te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

(...)

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen."

2.4. Verzoeker vraagt op grond van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.5. Verzoeker voegt ter staving van zijn voorgaande betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.2. Waar verzoeker stelt dat minstens *"de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* geschonden zou zijn, ziet de Raad verder niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *"de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* kan dan ook niet worden aangenomen.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt voorts in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legde wel een psychologisch attest neer waarin gewag wordt gemaakt dat u last heeft van stress en slapeloosheid. Daarnaast zou u ook geheugenproblemen vertonen. Echter bevat het attest geen enkele concretisering van deze problemen noch de mate waarin deze zich voordoen. Uit uw verklaringen blijkt dat nergens dat enige geheugenproblemen u ervan weerhouden hebben om concrete en duidelijke verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Het psychologische attest uit België vermeldt dat u lijdt aan stress en slapeloosheid. Dit attest is echter geenszins in staat om uitsluitend te kunnen geven over de oorzaak van uw psychologische moeilijkheden. Betreffende de vermelde geheugenproblemen dient te worden gesteld dat dit nergens geconcretiseerd wordt noch in welke mate deze zich voordoen. Een dergelijke vage referentie is dan ook niet staat de tegenstrijdigheden, flagrante onwetendheden en onlogische verklaringen enigszins te verklaren."

Verzoeker slaagt er niet in om aan de voormelde motieven afbreuk te doen. Ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van zijn psychische problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure tot internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Uit het door verzoeker neergelegde medische attest, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, blijkt verder in het geheel niet dat verzoekers psychische problemen van zulke aard zouden zijn dat deze hem ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gedegen verklaringen af te leggen. Zo bevat dit attest, waarin op algemene wijze gewag wordt gemaakt van een staat van stress, slaapproblemen en geheugenproblemen, geen officiële en sluitende diagnose. Evenmin kan uit het attest worden opgemaakt waarop de inhoud is gebaseerd. Zo blijkt hieruit niet op hoeveel consultaties het is gestoeld en kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoeker werd onderworpen aan de nodige onderzoeken. Ook spreekt het attest zich niet uit over de ernst van de voormelde klachten en symptomen zoals aangegeven door verzoeker. Bovendien wordt er nergens in het attest enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die zij zouden hebben gehad of zouden hebben op verzoekers vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming. Nergens in het attest wordt aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de zelfverklaarde problemen van verzoeker een deelname in zijner hoofde aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om hieromtrent ook maar enige verdere duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te plegen dat hij getraumatiseerd is en dat verweerder zou hebben nagelaten om hiermee rekening te houden. Hij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

In zoverre verzoeker middels een verwijzing naar het neergelegde medische attest zou trachten te laten uitschijnen dat zijn zelfverklaarde problemen zouden stroken met de werkelijkheid, hetgeen in dit attest overigens op zich niet met zoveel woorden wordt gesteld, dient verder te worden opgemerkt dat een medisch attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden

uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een (medisch) attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Volledigheidshalve kan omtrent verzoekers verklaarde psychische problemen nog worden opgemerkt dat verzoeker geheel niet aannemelijk maakt dat deze medische problemen in zijner hoofde vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Verzoeker stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten omwille van het feit dat hij bij een verbouwing en in zijn hoedanigheid als aannemer twee tassen zou hebben gevonden, één met geld en één met wapens. Ten gevolge van deze vondst zou hij zowel problemen vrezen met de politie, die het geld wilde verduisteren, als met de eigenaars van de tassen, die deze tassen terug wensten.

Dient daarbij vooreerst te worden vastgesteld dat zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de geloofwaardigheid van zijn concrete asielmotieven op ernstige wijze worden ondermijnd door zijn manifest leugenachtige verklaringen inzake zijn reisweg en het tijdstip waarop zijn asielrelaas zich zou hebben afgespeeld. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u duidelijk informatie achterhoudt met betrekking tot uw reisweg naar België en uw reisdocumenten. Bij de DVZ beweert u illegaal naar België gereisd te zijn in de laadruimte van een bestelwagen (zie administratief dossier: Verklaring DVZ p.11-13). Nadat u geconfronteerd werd met het Schengenvisum op uw naam dat werd uitgegeven door de Poolse autoriteiten op 12/07/2018, deed u alsof u uit de lucht kwam gevallen. Bij het CGVS geeft u dan toe dat u bij de DVZ gelogen heeft over uw reisweg en verklaart ditmaal de waarheid te zullen vertellen. U verklaart inderdaad in het bezit te zijn geweest van een Schengenvisum en met het vliegtuig naar Frankrijk te zijn gereisd (CGVS p.7-8). Opmerkelijk is echter dat uw visum werd uitgegeven op 12/07/2018 terwijl de vervolgingsfeiten zoals u die verteld heeft bij de DVZ en die zouden hebben geleid tot uw vlucht uit de Russische Federatie pas dateren van 25/07/2018 en 27/07/2018, wat zou betekenen dat u al een visum had aangevraagd nog vóór u enig probleem had gekend. U lost dit echter handig op door aan het begin van uw persoonlijk onderhoud op te merken dat bij de DVZ verkeerdelijk de maand juli werd genoteerd terwijl uw vervolgingsfeiten zich allen zouden hebben afgespeeld in juni (CGVS p.3). Nochtans staat er in uw verklaringen bij de DVZ, zoals die ook door u ondertekend werden, meerdere malen dat uw vervolgingsfeiten zich afspelen in juli en is er nergens zelfs sprake van de maand juni (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst p.2-3). Bovenstaande divergerende verklaringen doen dan ook ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en aan uw beweerde bereidheid om alleen nog de waarheid te vertellen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met de loutere herhaling van de uitleg die hij verschaftte bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, doet verzoeker namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake deze uitleg gedane vaststellingen. Verzoeker gaf aan de tolk die hem bijstond bij het invullen van de vragenlijst goed te begrijpen en geen

bezwaar te hebben tegen deze tolk. Tevens gaf hij aan dat hij het steeds zou melden indien zich problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk (administratief dossier, verklaring betreffende procedure). Verzoeker deed zulks niet. Bovendien ondertekende hij de inhoud van de vragenlijst uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werd voorgelezen in het Russisch, waarmee hij aangaf dat alle hierin opgenomen verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Derhalve blijven deze onverminderd gelden.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Daarenboven zijn ook uw verklaringen met betrekking tot uw internationale reispaspoort erg weinig overtuigend. Bij de DVZ beweerde u nooit in het bezit te zijn geweest van een internationaal reispaspoort (zie administratief dossier: Verklaring DVZ p.11-12). Bij het CGVS geeft u toe dat u legaal reisde met uw internationaal reispaspoort, maar zegt u dat uw paspoort daarna van u werd afgenomen door een vriend van een vriend die u had geholpen met uw reis (CGVS p.8). U vertelt dat u na aankomst in Frankrijk door hem werd vastgehouden in een huis op een onbekende plaats en dat u tijdens een wandeling gecontroleerd werd door de politie, waarbij u uw paspoort moest laten zien (CGVS p.7-8). Nadat u aan de man die u vasthield vertelde dat de politie uw paspoort had gecontroleerd, zou deze woedend zijn geworden en uw paspoort hebben afgenomen (CGVS p.7-8). Het is echter geheel onduidelijk waarom deze persoon u opgesloten hield op een onbekende plaats en waarom hij uw paspoort zou willen afnemen na een controle door de politie, gezien u legaal reisde en ook legaal in Europa verbleef en dus op geen enkele manier gebonden was aan deze smokkelaar-achtige figuur. Bovendien heeft u daarna gewoon asiel aangevraagd in België, wat nog meer duisternis werpt over de motieven van deze man. Bijgevolg houdt uw verhaal geen steek. Het feit dat u nog steeds weigert om uw internationaal reispaspoort te overhandigen aan de Belgische asielautoriteiten doet opnieuw ernstige afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Door eenvoudigweg te poneren dat hij er gelet op de inhoud van het Dublindossier geen belang bij zou hebben om een verhaal te verzinnen over zijn paspoort, verklaart hij, te meer nu van zijn paspoort hierin in tegenstelling met wat hij voorhoudt geenszins een kopie is opgenomen, zijn ongeloofwaardige verklaringen omtrent het beweerde verlies van zijn paspoort immers niet en doet hij geenszins afbreuk aan het hieruit voortvloeiende vermoeden dat hij moedwillig weigert zijn originele en volledige paspoort te overhandigen aan de Belgische asielinstanties.

Betreffende de door verzoeker aangevoerde problemen en vrees, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

“Voorts dient er ook opgemerkt te worden dat uw gehele asielrelaas an sich logica en aannemelijkheid mist. Zo beweert u de twee tassen met geld en wapens gevonden te hebben tussen wat rommel in de kelder die u aan het opruimen was (CGVS p.10-11). U was de enige aannemer in het huis van S. (...) die daar op dat moment zelf niet woonde, hetgeen betekende dat u eigenlijk in uw eentje aanwezig was in het huis. U wijst er wel op dat S. (...) of zijn vrienden vaak over de vloer kwamen om het vorderen van de weren te overzien (CGVS p.11). Het is echter van iedere logica gespeend dat S. (...) en zijn vrienden zo onvoorzichtig zouden zijn om twee tassen vol illegale kostbaarheden zomaar te laten rondslingeren in een huis waar een aannemer die zij amper kenden op dat moment in zijn eentje aan het werk was. Geconfronteerd met deze onwaarschijnlijkheid, verklaart u achteraf bekeken te denken dat dit de reden was waarom S. (...) en zijn vrienden zo vaak langskwamen (CGVS p.16). Gevraagd waarom ze de tassen dan niet gewoon zouden meenemen en ze elders verbergen, zegt u dat ze waarschijnlijk niet verwacht hadden dat u al zo snel klaar zou zijn met de bovenverdieping en aan de kelder zou beginnen (CGVS p.16). Deze uitleg is echter niet in staat deze ongelooflijke onvoorzichtigheid te verantwoorden.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat het iedere geloofwaardigheid ontbeert dat S.(...) en diens vrienden dermate onvoorzichtig zouden zijn geweest en een tas met geld en een tas met wapens zouden hebben achtergelaten in een woning waarin zijzelf niet aanwezig waren en waarin verzoeker alleen aan het werk was. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker reeds vijf dagen aan het werk was, nu hij boven reeds klaar was en nu het weldegelijk de bedoeling was dat hij vervolgens in de kelder zou gaan werken en er vloer zou gaan leggen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.10-11).

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Even onwaarschijnlijk zijn ook uw verklaringen omtrent het gedrag van uw vrouw nadat u door de politie werd gearresteerd. U vertelt dat u tijdens uw aanhouding ernstig mishandeld werd, in die mate zelfs dat u niet meer goed kon lopen na uw vrijlating (CGVS p.13). Uw vrouw zou geschokt gereageerd hebben

wanneer u na een hele nacht gemarteld te zijn geweest door de politie 's ochtends weer thuiskwam (CGVS p.13). Nochtans zou haar dat er niet van weerhouden hebben diezelfde dag nog weg te gaan en te vertrekken naar Novogrozny om voor een zieke tante te gaan zorgen (CGVS p.15). U verklaart dit door te zeggen dat die tante niemand anders meer had om voor haar te zorgen dan uw vrouw (CGVS p.15). U weet echter niet welke ziekte die tante had waardoor uw vrouw, op de dag dat haar echtgenoot thuiskomt na een illegale detentie waarin hij zwaar gemarteld werd, nog met de vier kinderen naar Novogrozny vertrekt (CGVS p.15). Opnieuw kunt u het CGVS niet overtuigen van deze gebeurtenissen en verliest uw asielrelaas zijn geloofwaardigheid.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij vergenoegt zich er immers toe boudweg te poneren dat hij geen verzorging nodig had die zijn vrouw kon doen. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde motieven. Indien hij werkelijk dermate zwaar mishandeld werd dat hij niet meer goed kon lopen, dat zijn vrouw in shock was en dat zijn vrouw zich zorgen maakte (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.13), is het weldegelijk onaannemelijk dat zijn vrouw nog diezelfde dag zou zijn vertrokken om voor een tante te zorgen. Nog minder aannemelijk is het daarbij dat verzoeker niet eens bij machte bleek om aan te geven welke ziekte deze tante dan wel had.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder onverlet waar gemotiveerd wordt:

“De geloofwaardigheid van uw relaas wordt nog verder aangetast door verschillende vaagheden en het gebrek aan informatie dat u over sommige feiten kunt geven. Zo weet u ten eerste nagenoeg niets over S. (...), de man bij wie u nochtans aangesteld was om grote verbouwingswerken uit te voeren, en die de uiteindelijke oorzaak was voor uw vlucht uit uw land van herkomst. Zo kent u niet eens zijn achternaam of zijn beroep (CGVS p.9-10).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze onverlet laat, onverminderd overeind.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Daarnaast blijft u ook erg vaag over de inhoud en het verloop van uw detentie bij de politie. U werd een hele avond en nacht vastgehouden, ondervraagd en gemarteld en toch, wanneer u naar de exacte inhoud van de ondervragingen wordt gevraagd, komt u niet veel verder dan te zeggen dat ze u opdroegen om de vondst van het geld te verzwijgen (CGVS p.8; p.12; p.13). Gevraagd naar uw reactie op hun eis om het geld te verzwijgen, antwoordt u telkens vaagweg “zeer slecht” (CGVS p.12). Nadat de vraag aan u vier keer herhaald wordt, antwoordt u toegestemd te hebben met hun verzoek om het geld te verzwijgen (CGVS p.12). Gevraagd waarom ze u dan zo lang sloegen indien u toch beloofd had om niets over het geld te vertellen, antwoordt u dat u het niet weet maar dat u uw toestemming had gegeven nadat ze u sloegen (CGVS p.12). Gevraagd of dit betekent dat u eigenlijk eerst geweigerd had om over het geld te zwijgen waarna ze u dan begonnen te slaan, schijnt u in de war te zijn en de vraag niet te begrijpen (CGVS p.12). Tenslotte antwoordt u dat het klopt, dat u inderdaad wou dat alles wettelijk ging en dus eerst aan de politie had doorgevraagd waarom ze wouden dat u het geld verzwiegt (CGVS p.12). Al uw vage en verwarrende verklaringen omtrent de inhoud van uw ondervragen door de autoriteiten van Khasavyurt maken dat er geen ernstig geloof meer kan worden gehecht aan het hele vervolgingsverhaal.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Uit de voormelde passage in de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, duidelijk en genoegzaam dat verzoeker niet bij machte bleek om op een spontane, doorleefde, gedetailleerde, consistente en geloofwaardige wijze te verhalen over het precieze verloop van zijn ondervraging bij de politie en dat dit geenszins aan de vraagstelling kan worden toegeschreven. Aldus blijven de voormelde motieven onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van het voorliggende beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangevoerde problemen en vrees. Kritiek op de overige, overvloedige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing, omtrent een mogelijk intern vestigingsalternatief elders in de Russische Federatie, kan op zich derhalve geenszins leiden tot een hervorming van deze beslissing.

De documenten die verzoeker benevens het reeds hoger besproken psychologische attest neerlegde, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De bewering als zou er in de bestreden beslissing niet worden gemotiveerd waarom de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker wordt geweigerd, mist kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven kan voorts dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd als volgt:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen geviséerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.”

Verzoeker onderneemt niet de minste poging teneinde de voormelde motieven te weerleggen doch laat deze geheel ongemoeid. Hij legt voorts geen informatie neer waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de situatie in zijn land en regio van herkomst zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Derhalve toont hij niet aan dat hij op basis van deze bepaling in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoeker toont voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit beginsel ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT